

Lucija Matič

IGLEK u školi

Zmajić Iglek veselo je krenuo prema svom domu. Žurio je da bi što prije stigao kući. Ne samo zbog toga da bi pokazao veliku novost - koru, koja će odsad štititi prijatelje pred njegovom oštrom iglicom i zbog koje će se ponovo moći bez brige igrati sa svojim prijateljima.

Žurio je i zato da se tata i mama ne bi zbog njega brinuli. Bio je naime odsutan cijelu noć i to još za vrijeme oluje.

Zmajići nisu imali telefon ni internet i nikako nisu mogli javiti svojim roditeljima gdje su i što rade.

Ako nisu dobro pazili na sebe, moglo im se desiti:

da se izgube,

da ih pojede dinosaur,

da si nešto polome

i slične nesreće, koje su se mogle desiti mladim zmajićima.

Kad se Iglek konačno pojavio ispred domaće spilje...

Djeco, znate li da su zmajevi živjeli u spiljama? Što mislite, kako je izgledao zmajski dom?

No, istina je to da su zmajevi voljeli živjeti visoko u planinama. Tamo gdje je drveće raslo daleko ispod stijena gdje su živjeli.

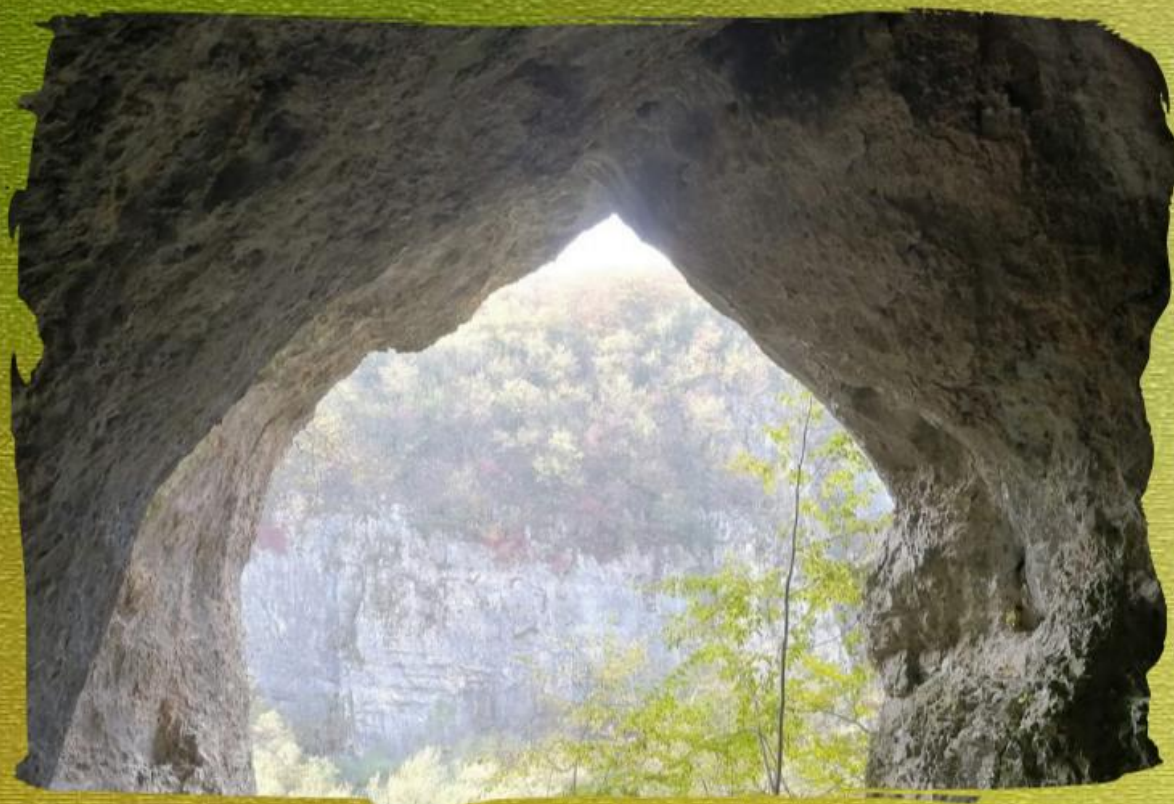

Voljeli su planine jer su mogli slobodno letjeti između njih.
Mogli su loviti hranu, skrivati se i živjeti u miru pred drugim životinjama.
Njihove spilje bile su prostrane, suhe i tople.
Pružale su im sklonište od oluja, jakog sunca i zubatih dinosaura.

Kad se Iglek konačno pojavio pred spiljom, svi su mu se jako obradovali. Odmah su primijetili da ima na repu nešto novo. Kad su vidjeli da je s njim sve u redu, svi su ga radosni zagrlili. Roditeljima je objasnio da je bio kod kume Kornjače i da mu je ona pomogla naći rješenje za njegovu iglu.

Sretan im je objašnjavao da će od sada biti sve u redu i da će se moći igrati s prijateljima kao nekad. Više neće nikoga ozlijediti svojom iglicom. Njegova radost proširila se i na mamu i tatu.

Dok je Iglek jedva pojeo ručak, već su u spilju navalili svi njegovi prijatelji. Svi su ga poprijeko ispitivali, gdje je bio, što mu se desilo, da li se sad može ići igrati s njima i slične stvari. Prijatelji su mu se jako obradovali. Tata zmaj predložio je da odu svi van jer su preglasni i previše nemirni. Predložio je da vani koru zavežu travama kako bi je time još bolje pričvrstili.

Kad su to učinili,
prijatelji su pošli u šumu
igrati se. Veselo su
skakali, lovili se i smijali.
Bilo im je jako lijepo.
Iglek je bio isti onaj kao
nekad, prije nego mu je
na repu narasla oštra
igla.
Najviše nasmijan, najviše
veseo i uvijek spreman na
igru. Nitko se više nije
morao bojati bolova jer
je njegova igla bila
sigurno smještena pod
korom i vezana travama.

Usred najljepše igre
neočekivano im je prišao
veliki zmaj i pozvao ih je
da se okupe i pripreme
jer će upravo sada početi

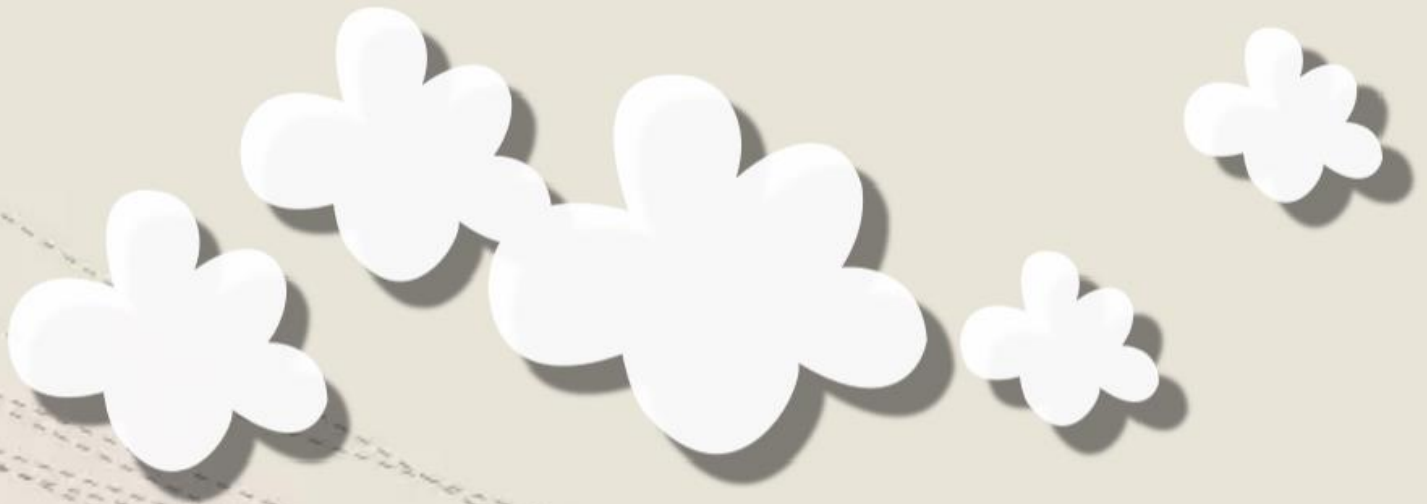
škola.

*Da, djeco, dobro ste čuli.
I zmajevi su išli u školu.
I to ne tek kad im je bilo 7 godina, kao ljudska djeca.*

Što mislite, djeco, što su zmajevi učili u zmajskoj školi?

Istina je to da su
zmajevi u zmajskoj školi učili
brusiti kandže,
oštriti zube,
snažno ugristi,
letjeti,
tražiti hranu i izgubljene prijatelje
i bljuvati vatru.

Da, bljuvati vatru. Nisu to zmajevi znali sve raditi kad su se izlegli, već su sve to morali naučiti kad su porasli. Morali su naučiti i rikati, pomoći ozlijeđenom zmaju i otpratiti ga kući, pospremiti za sobom i pjevati zmajske pjesme.

*A tko je o svemu tome učio zmajiće?
Zmajski učitelj, naravno.*

Zmajski učitelj bio je jako zabavan i jako ustrajan. Ako se kojem zmajiću ne bi dalo učiti, već bi se više volio igrati, onda mu je to učitelj dozvolio. Ali zmajić nije smio prije otići doma dok nije naučio ono što je za onaj dan trebao naučiti.

Tako su svi najprije naučili sve što je bilo potrebno, pa su se tek nakon toga igrali.

Taj dan na redu je bilo učenje brušenja kandži i oštrenja zubi. Učitelj je prvo zmajiće pitao znaju li kako se to radi.

Zmajići su brzo počeli objašnjavati kako si njihovi roditelji i starija braća oštire kandže na stijeni, na drveću, na kostima umrlih životinja i slično.

Učitelj ih je pohvalio kako dobro promatraju odrasle. Rekao im je da će im oštrenje prvo pokazati, pa će onda vježbati zajedno koliko god dugo će trebati.

Zmajići su jedva čekali ići do stijene. Dok su hodali, usput su brali maline, jagode i borovnice te se njima sladili. Kad su došli do stijene, posjeli su se u krug. Učitelj im je pokazao kako oštriti kandže a da ih ne slome. Zmajići su ga prvo pažljivo promatrali, a nakon toga probali i sami. Isprva ih je malo smetalo jer kandže kod malih zmajeva još nisu bile tako tvrde kao kod starijih. Nekoliko zmajića je bilo nespretno, pa su se ogrebli na oštroj stijeni.

Ali učitelj zbog toga nije prekinuo nastavu, nego je zmajčićima pokazao kako si ranu isprati u obližnjem potoku i onda pritisnuti na ranu da zaustave krvarenje. Posle toga su još pažljivije vježbali.

Najzad je bilo na redu oštrenje zuba.

*Što mislite, djeco, kako
si zmajevi oštre zube?*

Tako je.

Zmajevi si zube oštre tako da grizu i žvaču drvo.

Tako si zmajevi zube oštre, ali i peru.

Zmajevi naravno nisu imali zubne četkice i pastu.
Stoga bi potražili biljnu grančicu te je grizli i žvakali.
Grančica im je očistila zubne naslage,
a i dah im je lijepo mirisao poslije toga.
Zmajevi su zato imali zdrave zube i lijep osmijeh.

Ali to samo za one koji ih se nisu bojali.
Kad je naime zmaj pokazao svoje zube,
skoro sve životinje su se radije razbježale,
mислеći da ih zmaj hoće pojesti.

Pranje zubi kod zmajeva trebalo bi izgledati ovako...

Zmajići su htjeli da im učitelj pokaže još kako uloviti zeca, vjevericu i miševe. Kako bljuvati vatru i rikati. Ali učitelj im je rekao da to dolazi na red drugi put. Zadao im je da dalje vježbaju ono što su danas naučili, a onda neka odu pretraživati po šumi i igrati se.

Zmajevi su bili, kao i sve mlade životinje, odmah spremni za skrivanje, lovljenje, puhanje listova, skakanje po mlakama i slične zabavne stvari.

Iglek je volio ići u školu.
Volio je učiti.
Bio je dobar i brz kod
učenja, pa je više puta
mogao pomoći i drugima.

Od svega Iglek je najviše volio učiti...

Što mislite, djeco, što je Iglek najviše volio učiti?

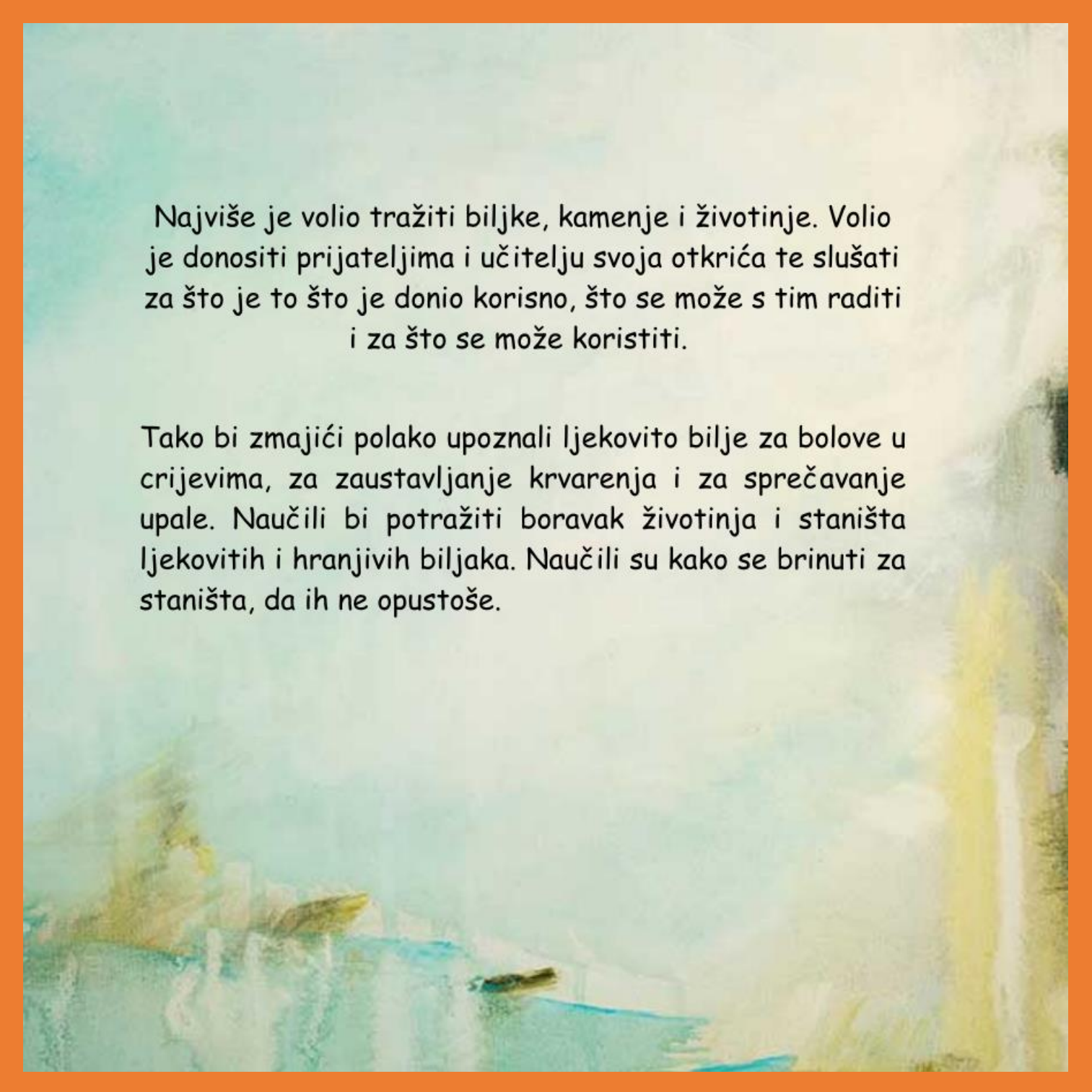

*No, istina je to da je Iglek najviše
volio učiti...*

...tražiti.

Najviše je volio tražiti biljke, kamenje i životinje. Volio je donositi prijateljima i učitelju svoja otkrića te slušati za što je to što je donio korisno, što se može s tim raditi i za što se može koristiti.

Tako bi zmajići polako upoznali ljekovito bilje za bolove u crijevima, za zaustavljanje krvarenja i za sprečavanje upale. Naučili bi potražiti boravak životinja i staništa ljekovitih i hranjivih biljaka. Naučili su kako se brinuti za staništa, da ih ne opustoše.

Znate, djeco, zmajevi su bili ovisni o prirodi.
Ako bi pretjerano iskorištavali prirodu, ostali bi jako
brzo bez hrane. Tako bi bili gladni i trpjeli bi nestašicu.
Zato bi uvijek pazili da ne otrgnu biljku zajedno s
korijenjem. Pazili su da ne love životinje dok su još
hranile svoje mlade.

Pazili su da počiste za sobom i čuvali su prirodu. Naučili su da treba ići piškiti dalje od vode i hrane. Naučili su da se mora zmaj okupati da ne smrdi i kako se polizati među prstima da bude čist. To su zmajići jako voljeli raditi jer ih je kod lizanja prstiju ugodno škakljalo. Ponekad su se lizali među prstima i između nastave.

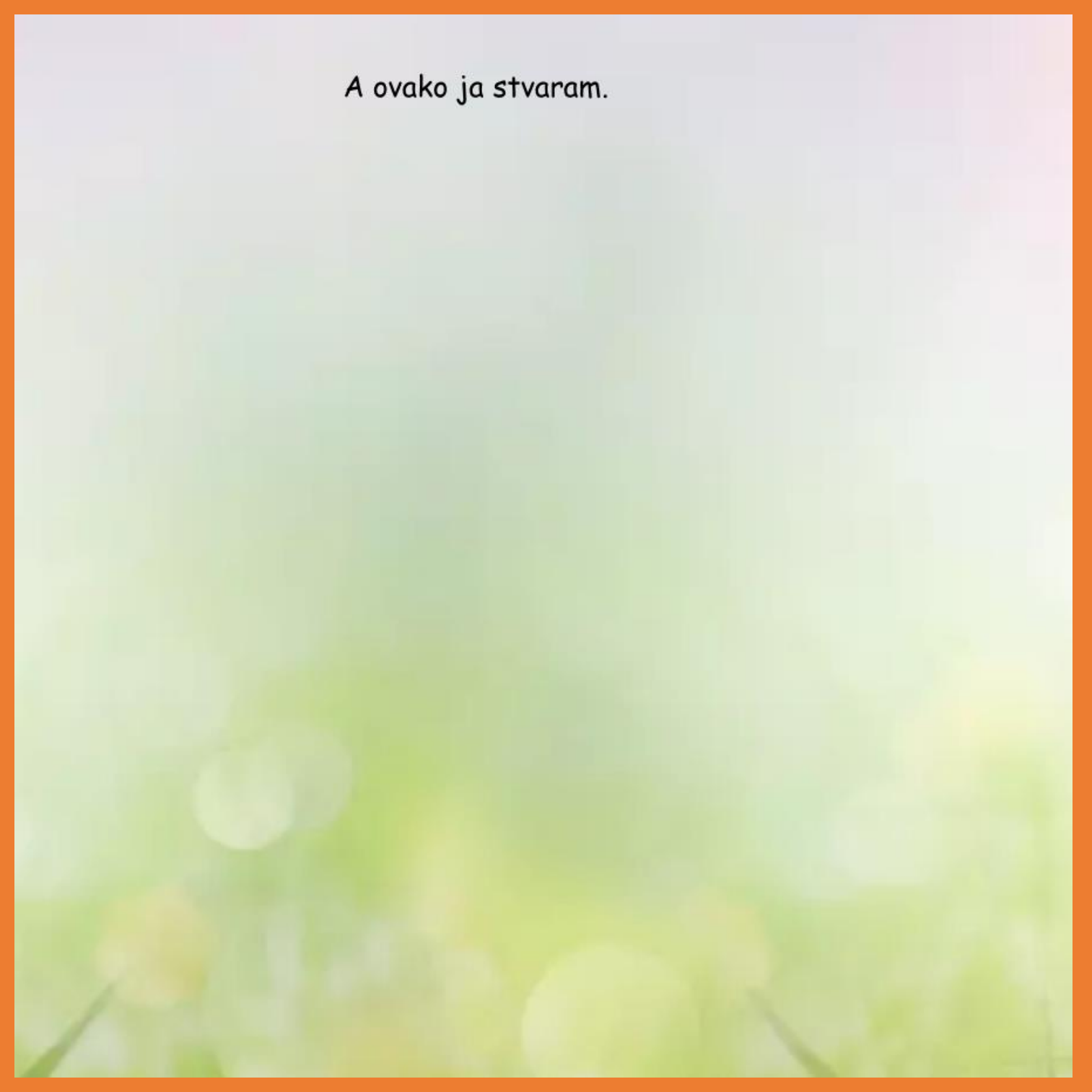

Zmajići su vidjeli da je škola jako zabavna. Učitelj ih je rado pohvalio, bio je jako zadovoljan njima. Svaki dan naučili su nešto novo. Ponekad nisu ni znali da uče, jer su učili kroz igru. Ako koji zmajić nije razumio nešto, brzo su mu ostali priskočili u pomoć i još jednom mu sve pokazali ili objasnili. Sve dok svi nisu znali sve kako treba.

A ovako ja stvaram.

KOLOFON

Zbirka: Iglek

Naslov 2. dijela: Iglek u školi

Autorica: Lucija Matič

Fotografije: Pixabay, Pinterest

Lektorica: Isidora Vujošević

Izdanje: elektroničko izdanje

Fotoknjiga je izrađena Moj Cewe fotosvet programom, s dozvolom javnog objavljivanja.

Pristup: <https://drive.google.com/file/d/1U8y84epDpomRaO9QEIO44POI-Mc92GHU/view>

Mjesto: Zapotok, Slovenija

Naklada: vlastita naklada

Godina izdanja: 2020.

Slobodan pristup, sva prava pridržana. Nositelj autorskih prava: Lucija Matič

Identifikatori NSK:001085833

Maloprodajna cijena publikacije: 0 HRK

ZBIRKA SLIKOVNICA O IGLEKU

Kroz priče o Igleku djeca slijede glavni lik na putu prihvaćanja sebe, uporno tražeći ispravna rješenja, neizbježno odrastajući, ohranjivanju svoju osjetljivosti i kretanja svojim putem. Upoznaju skupinu u kojoj poštuju prirodu i dive se svijetu. Omogućuju nesavršenosti, traže najbolje u svima i prihvaćaju različitost. Odlučuju se za dobro. Kroz priče djeca shvaćaju da na stvari možemo gledati drugačije i da je suradnja uvijek prava odluka. Kao i to da na nažalost to nije uvijek moguće.

U drugom dijelu Iglek se opet može igrati sa svojim prijateljima. Riješio je svoju nedaću s iglicom, više nije povrjeđivao svoje prijatelje, pa se tako opet mogao bez brige igrati s njima. Zmajiće kod vesele igre iznenadi poziv da se skupe jer će početi škola. Glavnog junaka i njegove prijatelje pratimo kod njihovih prvih koraka u školi. Djeca su kroz priču više puta izazvana da pričaju svoje ideje i da u knjigu nešto nacrtaju. Slikovnica je opremljena fotografijama životinja i prirode.

Želim ti punu mjeru ljubavi.

